

دین و زندگی

- ۱- گزینه «۴» - امام علی (ع) می‌فرماید: «کسی که درباره معاصی زیاد فکر کند، گناهان او را به سوی خود می‌کشاند» پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید: «چهار رفتار نسبت به گناه از خود گناه بدتر است: ۱) کوچک شمردن گناه ۲) افتخار کردن به گناه ۳) شادمانی کردن بر گناه ۴) اصرار بر گناه» (ناصری) (پایه دوازدهم - درس هفتم)
- ۲- گزینه «۳» - این که «چند خدا با همکاری یکدیگر جهان را آفریده‌اند» به شرک در خالقیت اشاره دارد. قبول شرک در خالقیت، به معنای قبول این گزاره‌هاست:
- الف) هر کدام از خدایان محدود و ناقص هستند و به تنهایی نمی‌توانند کل جهان را خلق کنند.
- ب) هر یک از خدایان کمالاتی دارند که دیگری آن کمالات را ندارد.
- ج) خدایان ناقص، نیازمند هستند و هر یک از آن‌ها به خالق کامل و بی‌نیازی احتیاج دارد.
- گزینه «۲»، به شرک در ولایت و گزینه «۴»، به شرک در ربوبیت اشاره دارند. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس دوم)
- ۳- گزینه «۱» - این که امام (ع) فرمودند: «بلکه از قضای الهی به قدر الهی پناه می‌برم» یعنی از نوعی قضا و قدر الهی، به نوع دیگری از قضا و قدر الهی پناه می‌برم و اعتقاد به قضا و قدر زمینه‌ساز تحرک و عمل انسان است. قضا متناسب با ویژگی و تقدیر خاص هر چیز است بنابراین محکم بودن دیوار که تقدیر الهی است، قضای متفاوتی از قضای دیوار کج به وجود خواهد آورد. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس پنجم)
- ۴- گزینه «۴» - قرآن کریم از قوانین (قواعد) حاکم (محیط) بر زندگی انسان‌ها (حیات بشری) با عنوان سنت‌های الهی یاد کرده که شناخت این قوانین دیدگاه ما را نسبت به وقایع و حوادث جهان از دیگران ممتاز می‌سازد. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس ششم)
- ۵- گزینه «۴» - یکی از راه‌های تقویت اخلاص، راز و نیاز با خداوند و کمک خواستن از او می‌باشد و مناجات امام علی (ع) آن جا که می‌فرمایند: «خدای من! مرا این عزت بس که بنده تو باشم...» یکی از مصادیق راز و نیاز با خداوند است. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس دوم و چهارم)
- ۶- گزینه «۳» - مهم‌ترین رکن یک جامعه حکومت آن است (رکن سیاسی). وقتی یک جامعه توحیدی است که حاکم آن براساس قوانین الهی به حکومت رسیده باشد. جامعه توحیدی با آنان که نسبت به خداوند و مسلمانان دشمنی می‌ورزند، دوستی نمی‌کند. «با ایها الذین آمنوا لا تتخذوا عدوی و عدوی و عدویکم اولیاء» (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس دوم)
- ۷- گزینه «۱» - این که خداوند متعال موجودات جهان را نزیاید است بلکه آن‌ها را خلق کرده است از دقت در عبارت قرآنی «لم یلد و لم یولد: نزیایده و زاده نشده است» به دست می‌آید. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس دوم)
- ۸- گزینه «۱» - هر کس از زندگی خود از فرمان‌های خدا اطاعت کند. گام در مسیر توحید عملی گذاشته است. امام علی (ع) در این باره می‌فرماید: «خدا را اطاعت کنید و از عصیان او بپرهیزید.» (ناصری) (پایه دوازدهم - درس سوم)
- ۹- گزینه «۳» - بسیاری از انسان‌ها چنان به امور دنیوی سرگرم شده‌اند که یکسره از خدا و آخرت غافل شده‌اند. زینت دنیا و لذت و شهوات چنان در دلشان فزونی یافته که جایی برای خلوت انس با خدا و درک معنویت نیایش، پروردگار (راز و نیاز با خداوند و کمک خواستن از او) باقی نگذاشته است. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس سوم و چهارم)
- ۱۰- گزینه «۳» - قرآن کریم می‌فرماید: «آنان که کافر شوند تصور نکنند که اگر به آنان مهلت می‌دهیم، (این مهلت) به نفع آن‌هاست، فقط به این خاطر به آنان مهلت می‌دهیم تا بر گناهان خود بیفزایند و برای آنان عذاب خوارکننده خواهد بود.» (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس ششم)
- ۱۱- گزینه «۲» - مطابق با آیه شریفه «و من الناس من یعبد الله علی حرف فان اصابه خیر اطمان به و ان اصابته فتنه انقلب علی وجهه خسر الدنیا و الآخره. ذلک هو الخسران المبین» زیان آشکار همان عبادت یک طرفه خدا تنها در وسعت و آسودگی است و راه‌هایی از آن عبادت خدا در همه حال (آسودگی و بلا) است. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس سوم)
- ۱۲- گزینه «۱» - بدن و کالبد عمل ← حسن فعلی / درست انجام دادن کار ← حسن فعلی / انجام خالصانه عمل ← حسن فاعلی (ناصری) (پایه دوازدهم - درس چهارم)
- ۱۳- گزینه «۴» - در انتهای این حدیث امام علی (ع) می‌خوانیم: «خدا هیچ کسی را همانند کسی که به او مهلت داده، امتحان و آزمایش نکرده است» بنابراین این حدیث علاوه بر سنت املاء و استدراج، به سنت ابتلاء هم اشاره دارد که آیه «کل نفس ذائقة الموت...» بیانگر آن است. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس ششم)
- ۱۴- گزینه «۳» - خداوند مشخص نموده که چه کارهایی گناه و حرام است و چه کارهایی واجب است بنابراین انسان مؤمن با اعتماد و اطمینان به دستورات الهی عمل می‌کند. کما این که خداوند در قرآن کریم درباره مؤمنان می‌فرماید: اینان وارث وعده‌های زیبای خداوند هستند و فردوس را که یکی از بالاترین مراحل بهشت است، برای ابد (جاودانه) به ارث می‌برند. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس هفتم)
- ۱۵- گزینه «۳» - انسان نسبت به چیزی حرص می‌ورزد که نسبت به آن تحریک شود. قرآن کریم درباره افرادی که به دنبال حریص تر شدن مردم هستند، می‌فرماید: «و یرید الذین یتبعون الشهوات ان تمیلوا میلاً عظیماً» (ناصری) (پایه دوازدهم - درس هفتم)

- ۱۶- گزینه «۲» - دقت کنید که خداوند رابطه علیت را میان پدیده‌های جهان حاکم کرده، که این رابطه علیت، هم در امور مادی و هم در امور معنوی است. بنابراین رابطه علیت منحصر در امور مادی نیست بلکه شامل امور معنوی هم می‌شود. برای مثال:
دعا ← سبب آمرزش صدقه ← موجب دفع بلا صلّه رحم ← موجب افزایش طول عمر
(ناصری) (پایه دوازدهم - درس دوم - یگانه بی‌همتا)
- ۱۷- گزینه «۲» - نوعی از دیدن وجود دارد که نه تنها امکان‌پذیر است، بلکه از برترین هدف‌های زندگی است و هر کس باید برای رسیدن به چنین دیدنی تلاش کند. این مرتبه، دیدن به وسیله قلب و ملاقات با خداست. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس اول)
- ۱۸- گزینه «۴» - عبارت «قبله» و «معه» در حدیث امام علی (ع) به ترتیب بیانگر نیاز در پیدایش و نیاز در بقا می‌باشند. عبارت گزینه «۱» و «۲» فقط به نیاز در بقا اشاره دارند. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس اول)
- ۱۹- گزینه «۴» - عبارت قرآنی «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا: وَ كَسَانِي كِهْ دَر رَاه مآ تَلَاش وَ كُوشش كُننْد» با مصرع «همچو سلمان در مسلمانی بکوش» و عبارت قرآنی «لَنَهْدِيَنَّهُمْ سَبُلَنَا: قَطْعاً أَنَان رآ بَه رَاه هآيْمَان هِدَايْت مِي كُنِيْم» با مصرع «ای مسلمان تا که سلمانت كنند» تناسب دارد.
(ناصری) (پایه دوازدهم - درس چهارم و ششم)
- ۲۰- گزینه «۴» - عبارت صورت سؤال بیانگر مقدمه اول نیازمندی جهان در پیدایش به خداوند است و بیت «ما عدم‌هاییم و هستی‌های ما / تو وجود مطلق، فانی نما» بیانگر آن است. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس اول)
- ۲۱- گزینه «۱» - هر قضا و انجام گرفتن کاری متناسب با تقدیر و برنامه خاص آن است بنابراین قدر مقدم بر قضا است. تمام جهان براساس قواعدی (قدر و قضا) بنا شده است و این قواعد توسط انسان قابل یافتن و بهره‌گیری است. پس بدون قدر و قضای الهی هیچ نظمی برقرار نمی‌شود و هیچ زمینه‌ای برای کار اختیاری پدید نمی‌آید. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس پنجم)
- ۲۲- گزینه «۳» - ممکن است این سؤال پیش آید که «اگر خداوند از قبل، سرنوشت و آینده مرا می‌داند، پس دیگر تلاش و اراده من، چه نقشی در آینده دارد؟» چنین برداشتی از علم الهی، ناشی از مقایسه کردن (قیاس) علم خدای متعال با علم انسان است و از لغزشگاه‌هایی است که قرآن کریم پیوسته از این باره هشدار می‌دهد. (آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس پنجم)
- ۲۳- گزینه «۴» - مطابق با عبارت قرآنی «وَمَنْ عَمِيَ فَعَلِيهَا: وَ هَر كَس كُور شد پس به زیان اوست» در می‌یابیم که در واقع نابینایان کسانی هستند که چشم خود را به روی دلایل روشن از سوی خدا بسته‌اند.
رد گزینه «۱» و «۲»، این آیه به تفکر و تصمیم از شواهد وجود اختیار اشاره دارد نه مسئولیت‌پذیری.
رد گزینه «۳»، سود و زیان تابع (نه متبوع) رفتار انسان‌ها نسبت به دلایل روشن است. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس پنجم)
- ۲۴- گزینه «۳» - قرآن کریم می‌فرماید: «قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْعِي رَبّاً وَ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ» این آیه بیانگر توحید در ربوبیت است که مطابق با آن، زارع حقیقی و پرورش‌دهنده اصلی خداوند است. اینکه خداوند مبدأ جهان است. به توحید در خالقیت اشاره دارد نه ربوبیت.
(آقاصالح) (پایه دوازدهم - درس دوم)
- ۲۵- گزینه «۳» - مطابق با عبارت «وَلَقَدْ رَاوَدْتَهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ» حضرت یوسف (ع) در برابر دعوت زلیخا به مراوده، پاکدامنی ورزید (فاستعصم) و طبق عبارت «وَأَلَّا تَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَ أَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ: وَ اِگر حيله آن‌ها را از من بَرنگردانی به‌سوی آن‌ها متمایل می‌شوم و از نادانان خواهم گشت» حضرت یوسف (ع) پذیرش دعوت گناه را مساوی با جهالت و نادانی می‌داند. (ناصری) (پایه دوازدهم - درس چهارم)